



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců JUDr. Milana Podhrázkého a Mgr. Tomáše Kocourka, v právní věci žalobce: **B. C., o.s.**, se sídlem X, proti žalovanému: **Městský úřad Hostivice**, se sídlem Husovo nám. 13, 253 80 Hostivice, o žalobě proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žalovanému se ukládá, aby do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodl o žádosti žalobce ze dne 5. 2. 2016 o poskytnutí informací v části týkající se bodů b), c) a d) této žádosti.**
- II. Ve zbytku se žaloba zamítá.**
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení částku 2.000,- Kč.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou zdejšímu soudu domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného, kterou spatřuje v tom, že mu žalovaný neposkytl požadovanou informaci podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ani nevydal rozhodnutí o odmítnutí jeho žádosti. Uvedl, že podal stížnost na postup žalovaného k nadřízenému orgánu, Krajskému úřadu Středočeského kraje. Žalobce upozornil odvolací správní orgán, že podanou stížnost nepodal prostřednictvím žalovaného (jak InfZ předpokládá), neboť se již opakovaně stalo, že podání se na tomto úřadě ztratí a není na ně vůbec reagováno. Krajský úřad Středočeského kraje vydal dne 16. 3. 2016 usnesení č. j. 041380/2016/KUSK, kterým stížnost žadatele, doručenou mu dne 14. 3. 2016, postoupil žalovanému. Žalovaný však zůstal i po předání stížnosti zcela nečinný a žádost o informaci

nevyřídil, ani nepředal stížnost spolu se spisovým materiálem odvolacímu správnímu orgánu. Žalobce tedy bezvysledně vyčerpал opatření proti nečinnosti. Z těchto důvodů navrhl, aby soud žalovanému uložil vydat rozhodnutí o jeho žádosti a stanovil mu k tomu přiměřenou lhůtu.

Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že žalobce obdržel dne 31. 08. 2015 veškeré podklady podle InfZ týkající se staveb na pozemcích parc. č. x, kat. území T., z kterých je zřejmé, že stavby na výše zmíněných pozemcích jsou řádně povoleny a zkolaudovány. Stavba II. etapy rozšíření parkovací plochy byla projednávána od roku 2013, a žalobce byl od počátku veden jako účastník řízení, veškeré informace mu byly známy a nebyly mu upírány a i nadále je ve všech řízeních brán jako účastník řízení. Proto navrhl zamítnutí žaloby.

V replice k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že vyjádření žalovaného je mimoběžné s předmětem řízení. Rovněž upozornil, že jeho žádost o informace z roku 2015 nebyla totožná se žádostí v nyní posuzované věci.

Krajský soud v Praze ze správního spisu zjistil následující skutečnosti:

Dne 5. 2. 2016 požádal žalobce žalovaného o následující informace:

- a) *Žádáme o informaci, zda bylo zahájeno řízení o odstranění staveb P. I. s.r.o., IČ x v k.ú. T. podle ust. § 129 stavebního zákona, včetně kopie zahájení,*
- b) *Žádáme o kopie nařízení kontrolní prohlídky staveb P. I. s.r.o., IČ x v k.ú. T., zápisů z kontrolní prohlídky a dalších úkonů (včetně pozvání k ústnímu jednání atd.), které stavební úřad vydal od 6. 12. 2015 ve věci užívání stavby parkoviště, zpevněných ploch, oplocení a dalších staveb P. I. s.r.o., IČ x v k.ú. T.*
- c) *Žádáme o kopii sdělení, opatření, nařízení a jiných písemných úkonů stavebního úřadu vydaných v souvislosti s provozem stavby P. I. s.r.o., IČ x od 6. 12. 2015.*
- d) *Žádáme o kopii správních rozhodnutí včetně rozhodnutí o přestupcích a správních deliktech vydaných v souvislosti s provozem stavby P. I. s.r.o., IČ x od 6. 12. 2015.*

Dne 11. 3. 2016 podal žalobce stížnost podle ustanovení § 16a InfZ u Krajského úřadu Středočeského kraje jakožto odvolacího správního orgánu. Usnesením ze dne 16. 3. 2016 odvolací správní orgán postoupil tuto stížnost žalovanému k postupu podle § 16a odst. 5 InfZ.

Dne 2. 9. 2016 oznámil žalovaný zahájení řízení o odstranění stavby „areál společnosti P. I., s.r.o. – II. etapa rozšíření parkovací plochy“ na pozemcích parc. č. x, v kat.území T. Toto oznámení bylo doručeno rovněž žalobci jakožto účastníkovi řízení o odstranění stavby.

Krajský soud v Praze přezkoumal napadený postup žalovaného a dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle ustanovení § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) ten, kdo bezvysledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Aby tedy byla žaloba

na ochranu proti nečinnosti přípustná, je nezbytné předchozí vyčerpání prostředků, které správní řád (případně zvláštní zákon) poskytuje k ochraně před nečinností. V projednávané věci má soud v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), např. s rozhodnutím sp. zn. 4 Ans 4/2009, za to, že žalobce bezvýsledně vyčerpal prostředek k ochraně proti nečinnosti, který mu zvláštní předpis (tedy zákon o svobodném přístupu k informacím) poskytuje – konkrétně stížnost podle ustanovení § 16a odst. 1 písm. b) InfZ.

V souladu s výše zmíněným rozhodnutím NSS soud rovněž konstatuje, že v případě nečinnosti orgánu vyřizujícího stížnost podle ustanovení § 16a odst. 1 písm. b) InfZ je možné podat žalobu na ochranu proti nečinnosti přímo proti subjektu, po kterém byla informace žádána, přičemž je nerozhodné, jestli důvod nečinnosti odvolacího správního orgánu leží u něj samotného, nebo přímo u povinného subjektu, který např. odvolacímu správnímu orgánu spis nepostoupí (srovnej rovněž rozsudek NSS ze dne 21. 4. 2016, č. j. 4 As 28/2016-38). Žaloba je tedy přípustná, neboť žalobce bezvýsledně vyčerpal prostředek ochrany proti nečinnosti žalovaného.

Druhou otázkou, kterou soud musel posoudit, je otázka, zda žalovaný poskytl žalobci požadovanou informaci, či nikoliv. Soud je toho názoru, že požadovaná informace žalobci byla poskytnuta pouze částečně.

Pokud jde o bod a) žádosti žalobce, tedy o „*informaci, zda bylo zahájeno řízení o odstranění staveb P. I. s.r.o., IČ x v k.ú. T. podle ust. § 129 stavebního zákona, včetně kopie zahájení*“, pak soud konstatuje, že žalobce informaci o zahájení řízení obdržel, a to dne 9. 10. 2016, kdy mu bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby ze dne 2. 9. 2016. Není přitom rozhodné, že žalobce uvedenou informaci neobdržel v režimu InfZ (tedy v odpovědi na svou žádost), ale z úřední povinnosti coby účastník řízení o odstranění stavby. Rozhodující pro posouzení důvodnosti této části žaloby je totiž skutečnost, že žalobce uvedenou informaci nakonec obdržel. Na výše řečené nemá vliv ani skutečnost, že uvedenou informaci žalobce obdržel až po podání žaloby na ochranu proti nečinnosti, a to vzhledem k ustanovení § 81 odst. 1 s. ř. s., podle kterého soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.

Pokud jde o ostatní body žádosti, pak soud konstatuje, že žalovaný na ně žádným způsobem nereagoval a žádost žalobce tedy v této části řádně nevyřídil. Argumentace žalovaného, že žalobce veškeré podklady obdržel dne 31. 8. 2015, není důvodná. Soud konstatuje, že dokumenty poskytnuté žalobci dne 31. 8. 2015 (stavební povolení, územní souhlas nebo kolaudační souhlas) zjevně neobsahují odpovědi na body b), c) a d) žádosti. V případě, že by skutečně jiné dokumenty neexistovaly (včetně těch, jichž se žalobce domáhá), měl žalovaný žádost odmítnout pro neexistenci požadované informace (srovnej rozsudek NSS ze dne 2. 4. 2008, č. j. 2 As 71/2007-56), což se však v projednávané věci nestalo. Pro úplnost soud dodává, že i v případě, že žadatel o informace odpověď na svou žádost již v minulosti obdržel, je povinný subjekt povinen jeho žádost přesto vyřídit a požadované informace znovu poskytnout (nejde-li o zjevný případ zneužití práva) – InfZ totiž, na rozdíl od zákona č. 123/2008 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů, neobsahuje možnost odepřít poskytnutí informace, pokud žadatel již má požadovanou informaci prokazatelně k dispozici.

Z výše uvedených důvodů postupoval soud podle ustanovení § 81 odst. 2 s. ř. s. a žalovanému uložil rozhodnout o žádosti žalobce, a sice ve vztahu k bodům b), c) a d)

žádosti. K tomu soud stanovil žalovanému lhůtu 15 dnů, která odpovídá obecné lhůtě dle ustanovení § 14 odst. 1 písm. d) InfZ, která je podle názoru soudu pro rozhodnutí v projednávané věci dostatečná. Ve zbytku pak žalobu zamítl (§ 81 odst. 3 s. ř. s.). Ve věci rozhodoval soud bez jednání, jelikož účastníci s takovým postupem vyslovili souhlas podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové částce 2.000,- Kč, představující zaplacený soudní poplatek. Žalovanému pak náklady řízení jako neúspěšnému účastníkovi nepřisluší.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 23. června 2017

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová